

॥ ज्यु चतुर्थोऽध्यायः ॥ Chapter-4

राजा उवाच :- कथं चकार भगवान्तपांसि तपसां निधिः ।

१(२) भूयः पविक्रीमस्य दौत्रस्य द्विजसत्तम् ॥ १

बी २
वरिष्ठ उवाच :- श्रुणु राजन् पुराकृत मिदमास्थानमद्भुतम् ।
भूत्वा यन्नानवो लोके न पापे वर्ती क्षमित् ॥ २

बी ३
आकृतं वाहृण्डृक्षिणीं नर्नाविल्लनादितम् ।
३(१) शालेस्तालेस्तमालश्च पुन्नागेनांलिकेनः ॥ ३

४(१) बी४
सज्जौरः पन्तसरामृत्वैः वैकुलैः कांविदारकैः ।
बी५ जंबुराजीवना श्वत्थक कमित्य-वट-पादपैः ॥ ४

५(१) बी६
अन्येरपि समाकीर्णत्वमिः प्राप्य गौतमः ।
५(२) कुंडानि शास्त्रतः कृत्वा पंत्रेरग्निं न्यवेशयत् ॥ ५

बी६
उत्कृष्टपूमसाः शिष्यास्त्वरयामास तत्र च ।
६(२) बहुषां समिधां चैव करीवाणां च सर्वतः ॥
बी७ निव्यानुत्सुकाश्वकुरु रावापान्वालशारिवनाम् ॥ ६

७(१) बी८
शासाः शासाभिरावध्य ब्रह्मकृदलाकृताम् ।
पणशिलां च सस्तृजु विशिलां सर्वतः समाम् ॥ ७

तीथोऽलैरभिप्रोक्ष्य गोपयनानुलिप्य च ।
८(१) वास्तुपूजां मुनिश्चक्षुं नानापुष्पैः सुर्गविभिः ।
श्रपित्तरपि नीवारैर्बैलिं दत्त्वा विधानतः ॥ ८

१- ही बी - धि , २- ही बी त, ३- बी वर्णणी, ३ ही(१) श्रु, ४- ही बी ४ र,
५- ही बी - जंबुराजादनाश्वकपिच्छृंवटपालः, ५- ही(१) गौतम , ५-(२) ही कृत्वा,
५-(३) ही- पंत्रे श्रूपे त्पनि वशयेत्, ६- ही बी- सिष्याःत्वर, ७-ही बी- विचयानु,
८- ही बी- दलायितं, बी-९- श्री पतेरपिनी, ९-(२) ही बहिः, ७-(२)ही- साषाशासामि ।

(१) ३ ए प्रवित्र ----- ए (१) सज्जौरे ----- ए (२) पु

(१६)

<p>प्राचीनाग्रेषु दर्मेषु मुनिमानाय सत्वरम् । आदिवैश गुरुः शिष्यान् यत्नोऽत्र, क्षितामिति ॥ ६</p> <p>ततौ, दिक्षुविचिन्तापं भैरवत्थकीलकान् । स्वयंभुवै नैमस्कृत्य शंभवै विष्णवै तथा ॥ १०</p> <p>दुष्करतप आतिष्ठनांतमः स महानृणिः । सन्नाहयै द्वियग्राम मूर्ध्वकाहुमहातपाः ॥ ११</p> <p>पिबन्त्युर्ध्वं प्रभां नैत्र स्तास्यां गिरिरिवाचलः । निर्देशमशके देशे तथवातिमनः प्रिये ॥ १२</p> <p>अगच्छत्त्वशब्दार्थिणा गौतमस्य तपस्यतः । तथापिन च तं देवा वास्यामासु रीप्तिंतः ॥ १३</p> <p>ततः प्राणानुपायम्य महीमगुष्ठकांटिना । स्पृशन्त्वृद्ध्वमुखो धीमानवात्सीद्विशतिसमाः ॥ १४</p> <p>तथापि न प्रसादाय कुहते विश्वनुग्रहतिम् । ततः कापालिकं कृत्वा मुनिरासनमुलवणम् ॥ १५</p> <p>चक्षुभ्यै भास्करं पश्य न्याणान्यामपरायणः । तस्यां गिरिरिवाचाराम्यः स्थाणुभूतस्तपोनिधिः ॥ १६</p>	<p>बी १ १(२) बी २ १(३) बी ३ १(४) बी ४ १(५) बी ५ १(६) बी ६ १(७) बी ७ १(८) बी ८ १(९) बी ९ १(१०) बी १० १(११) बी ११ १(१२) बी १२ १(१३) बी १३ १(१४) बी १४ १(१५) बी १५ १(१६) बी १६</p>
--	---

- हीं बी - नु, १-(२) हीं- आदिवैश गुरुशिष्या । १-(३) हीं भैरवत्थकीलकान्
 २- हीं बी - वृश्वरंतप, हीं बी (३) चक्षुभ्येद्वियग्राम ४- हीं बी योवातिमनप्रिये
 ५- हीं बी - आ, ६- हीं बी सुरासितः, ७ हीं बी- पानस्पम, ८- हीं बी ति

१- ए नि
२- ए स्ट
३- ए- स्ट
४- ए- गिरिरिवाचाराक्षः

२- ए गिरिरिवाचलः
४- ए ति

(१७) शुभगे

स्तम्भश्वासानिलकांपादुष्कृते जडरान्ते ।

घूमां दिनर्याँ राजन् श्रीव्राम्यां गातमस्यच ॥

ततां नमस्तलं प्राप्ता चकाशे घूमपद्मितः ॥ १७

मीनाहता सरस्तीरे यथा श्रीवालवलरी ।

न किंचिद्दृश्यते तत्र घूमध्यामलितं नृप ॥ १८

बी(३) सभूपम्रातहृदयै रुदुद्विष्टत नीड्जैः ।

व्यक्तं न लक्ष्यते राजन्वपुस्तस्य महात्मनः ॥ १९

बी ४ बहुलीभूतघूमत्त्वाद्वनेत् तैस्मन्त पोमये ।

हाहाकारां महानासीत् तद्विलोक्य मुनेस्तपः ॥ २०

त्रैयंकसरः स्थानां मुनीनां दीर्घिशिनाम् ।

प्रवृत्ताः रवेचराणां लेश्यंते मधुरा गिरः ॥ २१

अयं मुनिवरां नाम नाम्नास्यातोऽक्रातैः ।

तपः करोति सुमहन्त विष्वः कैन हेतुना ॥ २२

जकाले प्रलयो नूनं भविष्यति शरीरणाम् ।

यदीप्सितंन देवेशो नैनं संयोजयिष्यति ॥ २३

१- ही बी सानल कांपात् । २- ही बी तेजउरान्ते , ३- ही बी सभूमस्तांत,
३(१)-ही नलक्षि, ४- ही बी घूमधूत - मूतघूम, ५- ही बी नः, ६- ही बी राः,
७- ही बी- करांसु

(१) स- शा

(२) स- दुम्कुतांजउरान्ते

(३) स- ले

(१८)

अथ ब्राह्मदयोँ देवाः पुरोधाय महेश्वरम् ।
बी१
तपोवनान्नातिदूरे व्योमकांत्वावतस्थिरे ॥ २४

तलोऽभोज तत्त्वेषां ज्ञवनासां विष्णुना वासवेन च ।
२(१)
प्राह पृष्णोदितो वा व्यमिदं, चन्द्रांधीखरः ॥ २५

देवदेव उवाच :- वरंवर्यविप्रुर्ष्य यत्तमनसि वर्त्ते ।
अस्माच्च तपसो धोरात्काप्रुं विरम गौतम् ॥ २६

एते शशादयोँ देवा ब्रह्मणा सह कैश्व : ।
अहं हि तपसानेन परितोषमुपागतः ॥
२(२)
द्वंद्यंतिवरेणात्वां तद्बूहि मुनिसत्तम् ॥ २७

गौतम उवाच :- यदि तुष्टा महेशान मम देवा भवन्मुखाः ।
ज्ञानोधन्यतरो नास्ति भवो लोकैषु कश्चनः ॥ २८

वृण्डांभि वरमैनं तु प्रीताः शृणु वंतु देवताः ।
आश्रमोद्धयं पर्मवास्तु नाम्नाख्यातांजात्क्रय ॥ २९

५
तद्वच्छायं च शिङ्गिरं सरश्व सुसमतम् ।
ज्ञाता ब्रह्मविष्णुमहेशानां स्थितिरत्रास्तु शाश्वती ।
बी१ (६)
अद्यासमुपेतानां तृणामस्तु महत् फलम् ॥ ३०

१-बी- ननाति, २- हीं बीं भवेता सौं, ३- हीं बीं त्तांवृनातरोनास्ति मुत्यं लोके षुक्लश्वन
४- बी- ज्ञासमौ ५- हीं बी- कहण, ६- हीं बीं अद्यासमुपेतानांतृणामस्तुमहत्पलं
२-(१) हीं - पाहपृष्णोदितो २-(२) हीं- मः, ३- (१) हीं- ता

(१) ए मे

(२) ए ता

(३) ए ते

(४) ए क्रै

(५) ए संतम् ।

श्री भगवानुवाचः - य एतैरप्रभूति विष्णुं गौतमाश्मसंज्ञम् ।
विष्ण्यात्सिद्धमित्युच्चै स्तोर्थं लोके पविष्यति ॥ ३१

बी १ माघमास्यसितै पक्षै चतुर्दश्यां हि ये नराः ।
अत्र स्नानं करिष्यति आद्यं दानं शक्तः ।
प्राप्स्यन्ति ते न संदेहो मया सह विलोक्ताम् ॥ ३२

विष्णुवाच :- ए (३) एकादशीदिने प्राप्ते ये नरा भवित्त्वत्पराः ।
स्नास्यन्ति निविद्धिष्यन्ति ते प्राप्स्यन्त्युक्तमां गतिम् ॥ ३३

ब्रह्मवाच :- बी २ प्रतिपद्मासरे शुक्ले ब्राह्मणां यः समाहितः ।
शुद्ध्याप्लुत्य पीत्वा च ब्रह्मलोकं गमिष्यति ॥ ३४

इन्द्रउवाच :- बी ३ शुक्लायामथक्षणायां सप्तमा' यैषत्र गौतम ।
ए(४)बी(४) नरा हवीणि हांश्यन्ति समुदिष्य सुरोक्तमान् ॥ ३५

(५) (६)
हयमैषशतं रिष्टं समाप्तः वरदच्छिष्ठम् ।
भविष्यति मुनिश्च नात्रकायां विवारणा ॥ ३६

आदित्योऽनुः :- ४(१) अत्राश्मे गौतमस्य सर्वदेवमये शुभे ॥ ३७
यावत्तुलानि सप्तं व सप्तजन्मानि च षुवम् ।
पुत्रादिषु ऋजस्तेषां न नविष्यन्ति गौतमैः ॥ ३८

खड्डोऽनुः :- चतुर्दश्यां चतुर्दश्यां खड्डपूजापरायणाः ।
ब्रह्मलोकान्वाप्स्यन्ति नरा खड्डसमाश्रिताः ॥ ३९

१- हीं बी - दो , २- बी - प्रतिपत , ३- हीं बी- गौतमः, ४- बी नरो हंकांश्य,

४- हीं(१)- निः सूयोदयेस्नान्यै करिष्यतिदेहिनः । अधिक है ।

५- हीं बी - अत्र ।

१-ए- वि

२- ए- स्तो

३- ए- तपत्यरा:

४-ए- वि

५-ए- स

६- ए- णाः

७- ए- मः

वसवत्तुः	जष्टम्यां ये मुनिशेष्ठ गौतमीये सरोजले ।	
	बी-१ आपः सृशंति पत्यां वै न तेषां दुष्कृताकृम्यम् ॥ ४०	
वर्णनम् तुः	स(१)(२)बी ए(२) या द्विजातिः कृतस्नानौ वन्धनवत्र हविः चिपेत् । तेन स्यादध्वरेः श्रेष्ठैरिष्टं ल्लु शतं समाः ॥ ४१	
स्वर्णम् स्वर्णम् यित्तुः	ये वै नभस्यपंचम्यां शुद्धायां द्विजपत्म । कृष्णीन्संतर्पयिष्यन्ति ते यास्यन्त्यज्जालयम् ॥ ४२	
पितर ऊः	पितरस्तर्पयिष्यन्ति जलैर्गौतमाश्रम ॥ तेष्यां हि पितरस्तुष्टा दास्यन्त्यज्ञायसंपदः ॥ ४३	
गंधर्वा ऊः	गौतमीये सरहृष्टैष्ठ स्नात्वा यः सर्तं सुधीः ॥ गंधान्वास्यन्ति विष्णुम्यां दुर्भिर्मा मा मवंतु ते ॥ ४४	
श्रीभगवानुवाचः -	पंचगव्यूतिमात्रौर्ध्यं मुनिशेष्ठ तवाश्रमः । गयाशीर्षसिमो लोकै भविष्यति न संशयः ॥ ४५	
वसिष्ठ उवाचः -	इत्यक्त्वात्तदैवं देवः सह देवैः सवासवैः । ममतासक्तचिरस्य प्रबोध हव दैहिनः ॥ ४६	
	गौतमोऽपि महीपाल सह शिष्यैर्महातपाः । स्थितिं चकार सहस्रा विधीतिवनास्त्राः ॥ ४७	

१- ही बी- अपः, २- ही बी- द्विजातिःकृत, ३- ही बी- कालयं, ४- ही बी- यै,
५- ही बी- संतति ६- ही बी - भूविष्यन्तिनसंशया ७- ही बी- सहदेवांसदाशिव ।
८- ही बी - मननाशकु ।

ए- श्रेष्ठै

(१)-ए- ति	(२) ए- कृतः हनानौ
(३) ए- श्रेष्ठैरिष्टं	(४) ए- मयां
(५) ए- सरश्रेष्ठे	(६) ए- ज्ञारः

(२१)

सूत उवाच :-

कालेऽगच्छता तस्य महर्षीभिवितात्मनः ।

शापांते संगता प्रीता अद्वित्या घर्मचारिणी ॥

४८

तथा सह मुनिशष्टस्तत्रास्ते लौकवंदितः ।

एवमासीन्भैपृष्ठे विख्यातो गौतमात्रमः ॥

४९

दशीदेव मत्यनिं नाशयत्यशुभं द्वृवम् ।

अत्र गाथा पुरा गीता देक्लेन महात्मना ।

तीर्थ्यत्रागतेनैव तां नरेन्द्रं निशामय ॥

५०

सकृतस्त्रूयंवकं सुरस्त्रूयकल्पो गौतमात्रमः ।

बीरं बाहुं अत्रातरे तनुत्यागान्नं भूयो जायते नरः ॥

५१

इदं पवित्रमारव्यानं यः शृणाति समाहितः ।

तस्य नश्यन्ति पापानि नेकजन्मकृतान्यपि ॥

५२

इति श्री स्कन्दपुराणे एकाशीति साहस्रां संहितायां
ब्राह्म्यवि भागे तृतीय परिच्छेदे श्रीमालमहात्म्ये गौतमात्रमवर्णनं नाम
चतुर्थोऽध्यायः ॥४॥

१- हीं बी- हा , २- हीं बीं त्रं , ३ हीं बीं अत्रातरे तनुत्यागीन्न

१- ए- ऐष्टा

२- ए० पृष्ठे

३- ए- शृणौती ।
